

Jyllands Posten, 23. november 1995

Tak til Dan Turèll

Portrætbog

AF ERIK SVENDSEN

Peder Bundgaard:
SUPERDAN
291 sider, 248 kr.
Borgen

■ Bemærk titlen: "Super-Dan". I folkemunde blev den afdøde forfatter tituleret "Onkel Danny". Hvorfor har Peder Bundgaard ikke brugt det gængse kæle- navn? Fordi offentlighe- dens sjove "onkel"-betegnel- se er for distanceret; Peder Bundgaards bog er en decideret kærligheds- klæring til vennen og forbil- ledet. »Dan var den mest vittige, kloge, gavmilde og

loyale ven, en mand kunne ønske sig. Min beretning er ment som en tak,« lyder det på bogens sidste side.

I vennens ånd

Sådan er tonen hele vejen igennem. Personlig og helt i vennens ånd, dvs. loyal og altid indfølelse. Det er den oplagte styrke i Peder Bundgaards bog. Den er skrevet af en fan og til fans, hvilket ikke betyder, at dig- terportrættet er florum- vundet. Hensigten er ikke at forlænge myterne om for- fatteren med neglelakken og det rablende hurtige sprog, derimod at give et signalement af mennesket bag mediernes glansbillede af en mild, provokatør. Den sårbare,

generte og nærtagende mand, som den nære ven anede konturerne af i ny og næ. En sammensat enegæn- ger, der både var til syre- rock, avantgardejazz og dansk pop. Dan Turèll havde sin egen måde at forene modsætninger; paradoksal- nok var han dermed i pagt med sin generation, som tog springet fra fin- til massekultur. Og om- vendt. Kulturnobberiet blev modsagt af en Dan Tu- rèll og mange andre af hans fæller. Den ene dag var sur- realistisk digtning, sagen, den næste den hårdkogte krimi.

Peder Bundgaard tegner sit portræt af vennen, i no- gen udstrækning ved at snakke om de kulturelle va-

ner og mødebevægelser, som bar 60'ernes og 70'er- nes flippersmiljøer. Vi får at vide, hvilke kunstnere Dan Turèll fandt værd at be- skæftige sig med, og vi hø- rer om de stjerner, som blev vejet og fundet for lette.

SuperDans egne ord

Hver gang er det Super- Dans egne ord, der er afgø- rende. Peder Bundgaard stiller sig konsekvent til- freds med at gengive sit for- billedes synspunkter. Det er bogens svage side. Den handler netop om menne- sket Dan Turèll, mindre om kunstneren Dan Turèll og næsten ikke om det særlige ved kunstneren. Der er et væld af citater fra Turèlls mange bøger, ukommente-

rede, som reklametekster. Der er ikke gniist af analyti- ske overvejelser i den per- sonlige fan-bog, måske for- di

Peder Bundgaard deler sin vens akademikerkom- pleks. Det er synd, for det gør "SuperDan" til en snæv- rere bog, end den havde nø- dig. Symptomatisk nok er de bedste sider det sidste kapitel, der smukt patetisk og dog fattet beskriver Dan Turèlls dødskamp. Her er Peder Bundgaard fri for at tage hensyn til det litterære stof, som ellers må fungere som baggrunden for Super- Dan, for når det kommer til stykket, er Dan Turèll for alle os udenforstående værd at huske som kunst- ner, ikke som privatperson.